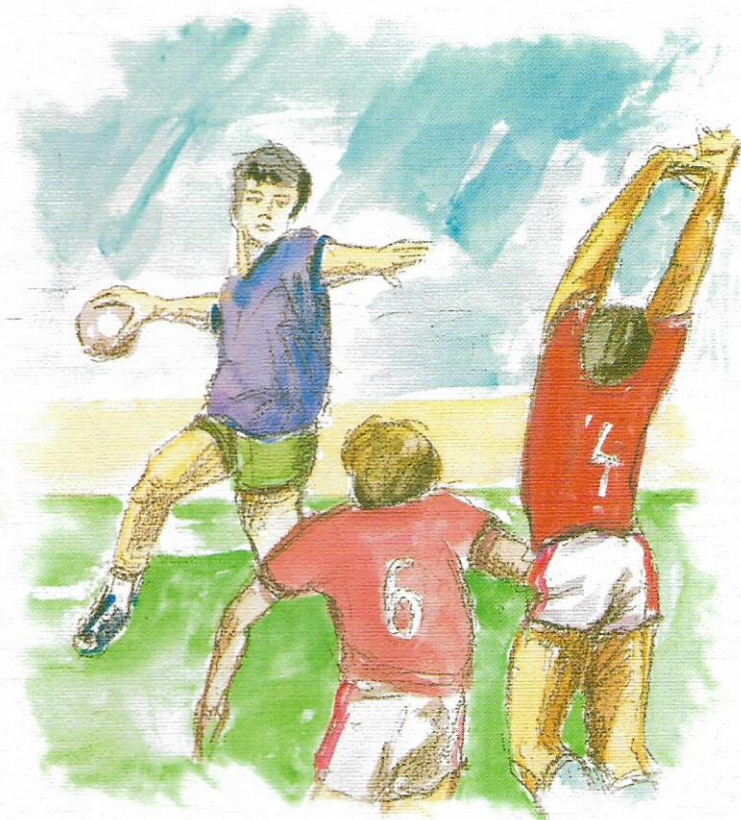

1959 - 2009

50 LET

ROKOMETA
V GORNJI
RADGONI

1959 - 2009

50 LET

ROKOMETA

V GORNJI RADGONI

SPOŠTOVANI IGRALCI, SODELAVCI, ČLANI IN VSI LJUBITELJI TER SIMPATIZERJI ROKOMETA!

Letnici 1959 – 2009 predstavljata začetek rokometna v Gornji Radgoni in svečano 50 – letnico uspešnega obstoja Rokometnega kluba. 1959 je bilo leto, ko je bila ustanovljena sekcija rokometna v sklopu TVD Partizan Gornja Radgona. Rokometni klub je uspešno krmaril skozi vsa ta leta in v tem letu z veseljem in ponosom slavimo 50 – letnico delovanja današnjega rokometnega kluba RK ARCONT RADGONA.

RK ARCONT RADGONA nastopa v ligaških tekmovanjih s selekcijami od mini rokometna do članov. Naš osnovni cilj je pritegniti v klub čim več mladih igralcev, jih naučiti tehnike rokometna, kolektivnosti, vztrajnosti in športnega načina življenja. Živimo v času, ko je mlade vedno težje pritegniti v športni način razmišljanja, zato smo ponosni, da imamo v našem klubu toliko mladih igralcev. Vse to nam daje motivacijo za prihodnost in potrditev uspešnega dela z vsemi selekcijami. V prihodnosti želimo ohraniti položaj vodilnega društva s področja tekmovalnega športa v regijskem in širšem področju ter nadaljevati z uspešnimi nastopi.

Naša največja želja pa je izgradnja športne dvorane v domačem kraju. Želimo si, da bi pred domačo publiko, v svoji dvorani, odigrali prvo ligaško tekmo. S tem bi imeli veliko boljše pogoje za kvalitetno delo na treningih, saj v tem trenutku opravljamo treninge v več dvoranah (Sv. Jurij ob Ščavnici, Apače, Radenci, Gornja Radgona) tekme pa v zadnjih letih igramo v dvorani OŠ Apače.

Sam si štejem v čast, da sem bil pred letom dni izbran kot predsednik tako organiziranega kluba. Istočasno pa bi se rad zahvalil vsem, ki na kakršenkoli način pomagata in s svojim doprinosom omogočata, da je klub dobro organiziran in da so omogočeni pogoji za uspešno tekmovanje v različnih sekcijah. Še posebej velja zahvala glavnemu sponzorju kluba, podjetju Arcont, s katerim uspešno sodelujemo že vrsto let, saj se zavedamo, da brez izdatne finančne

pomoči vso delo in skrbi ne bi bili dovolj za uspeh in obstoj kluba. Prav tako zahvala tudi vsem ostalim sponzorjem in donatorjem, ki nam finančno stojite ob strani in se zavedate pomena vlaganja finančnih sredstev v domače športno okolje in razumete naš trud kot pozitivno vodilo mladim v športno in splošno življenje.

Ob 50 – letnici kluba iskreno čestitam vsem dobitnikom plaket in priznanj. Vse člane kluba, igralce, sodelavce, simpatizerje ter ljubitelje rokometu pa naprošam, da še naprej ostanete zvesti privrženci našemu klubu in tudi z vašo pomočjo privabite v naš klub čim večje število mladih in novih članov. Vse skupaj pa lepo vabim, da se čim večkrat in v čim večjem številu udeležite tekem vseh naših selekcij.

Predsednik RK ARCONT RADGONA Konrad Niderl

SPOŠTOVANI SEDANJI IN BIVŠI IGRALCI, SODELAVCI KLUBA IN DRUGI LJUBITELJI ROKOMETA!

Letos teče že enajsto leto plodnega sodelovanja med našim podjetjem in RK ARCONT RADGONA. Naše podjetje že vrsto let spodbuja rokometno dejavnost, leta 1998 pa smo postali glavni sponzor takratnega rokometnega kluba Radgona, ki je obenem prevzel tudi naše ime. Od takrat naprej zgledno sodelujemo in v ARCONT-u ponosno spremljamo vzpodbudne rezultate dela z mladimi športniki.

Kot eno najuspešnejših in največjih pomurskih podjetij smo tako bližnji kot širši okolici dobro poznani. Pa vseeno mi dovolite, da z nekaj besedami predstavim podjetje tudi tistim, ki nas morebiti še ne poznajo. Poslovni sistem ARCONT zaposluje preko 640 ljudi in je v tujini predvsem poznan kot največji evropski proizvajalec bivalnih kontejnerjev. Dnevno izdelamo več kot

štirideset kontejnerjev, ki se prodajajo po celotni Evropi, severni Afriki in državah nekdanje SZ. V Sloveniji jih prodamo le nekaj manj kot dva odstotka. Zato pa smo v Pomurju in Štajerski bolj poznani po izdelkih našega hčerinskega podjetja, to so okna in vrata. Dnevno izdelamo preko tristo oken in vgradimo več deset vhodnih ter garažnih vrat.

Kot največje radgonsko podjetje smo glavni naslov za številne sponzorske prošnje najrazličnejših društev in posameznikov iz področja športa, kulture in humanitarnih dejavnosti. V podjetju smo se odločili, da izmed množice pozivov podpremo prav radgonski rokometni klub. Pritegnil nas je etos kluba, ki daje poudarek na delu z mladimi, jim približuje zdrav način preživljanja prostega časa, privzgaja delovne navade in timsko sodelovanje. Klub odlikuje zanos igralcev, ki so športniki s srcem, saj kot vemo, v ligi, kjer igrajo naši rokometarji, ni denarnih nagrad. Tako ključno vlogo pri doseganju dobrih rezultatov odigra finančna in moralna spodbuda staršev, trud igralcev, entuziazem tehnične ekipe in nenazadnje finančna podpora sponzorjev.

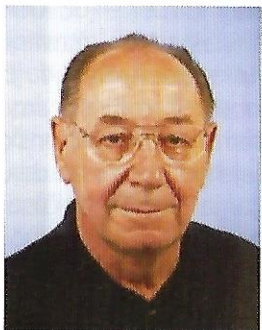
Enako kot se mora ARCONT –ov delavec potruditi, da je izdelek kvalitetno narejen ob evropski konkurenčnosti, se mora rokometni igralec RK ARCONT RADGONA potruditi na treningih in tekmah, da lahko uspešno zastopa barve in interese kolektiva. V preteklem desetletju smo bili priča paleti rezultatov, od tistih zelo dobrih, do včasih, žal, tudi negativnih presenečenj. Kljub temu nas neprestan zanos vseh članov kluba - od igralcev, njihovih trenerjev, do funkcionarjev – vedno znova zanesljivo prepričuje, da je rezultat postranskega pomena in je najpomembnejše res športno druženje in kolektivni duh. Vzpodbudna poročila o povečani rokometni aktivnosti v osnovnih šolah, o raznih rokometnih treningih in uspešnih poletnih taborih pa nas navdajajo s ponosom in veselimo, da smo del te zgodbe, in da klub nosi naše ime.

Vsem članom kluba, igralcem in funkcionarjem, v imenu podjetja iskreno čestitam za visoki jubilej. Želimo si, da bi čare rokometne igre še naprej približevali čim večjemu številu mladih ljudi in se veselimo nadaljnjih dobrih rezultatov!

Predsednik uprave ARCONT d.d. Branko Kurbus

SPOMINJAMO SE...

V ZAČETKU PA JE BILO TAKO...

Rokomet. Kaj je to? To je bilo moje prvo vprašanje pred 60. leti, ko sem na plakatu v Novem Sadu prebral, da se igra rokometna tekma med ženskima reprezentancama Češke in Madžarske na nogometnem igrišču v Kamenici pri Novem Sadu. Nemalo sem bil presenečen, ko sem videl, da igralke žoge ne brcajo z nogami, temveč jo mečejo z rokami. Kasneje sem imel priliko videti v Novem Sadu igro dveh moških ekip. Te igre nisem mogel pozabiti tudi po premestitvi v Slavonko Požego, leta 1952 pa sem imel priliko se še bolj seznaniti z rokometom pri TVD Partizan. Navdušenje me je pripeljalo do tega, da sem s pomočjo nadrejenih narisal rokometno igrišče za mali rokomet kar na dvorišču kasarne. S to ljubeznijo do rokometu sem nadaljeval tudi po premestitvi v Donji Miholjac in Tuzlo. Ni me vodilo zanimanje samo do igranja rokometu, ampak sem se leta 1954 vključil v delo rokometnega društva TVD Partizan in kmalu postal tudi rokometni sodnik, ki sem ga po ustanovitvi Zbora sodnikov istega leta vodil dve leti. Seveda svoje ljubezni do rokometu nisem opustil niti po premestitvi leta 1958 v Gornjo Radgono, prav tako ne sojenja rokometnih tekem. Na žalost je leta 1965 sledila premestitev v Maribor in nato še v Ljubljano, leta 1968.

Veliko sta za rokomet v Gornji Radgoni storila Irena Pevec in Franc Strgar, s katerima sem pri organizaciji in propagandi rokometu tesno sodeloval. Pri meni sta v najlepšem spominu ostala igrišče na gradu in ob dvorani TVD Partizan. Tudi tu sem delal nekaj časa, pa mi v spomin pride čas, ko so začele trenirati mali rokomet članice TVD Partizana. Ko sem jih učil osnovnih korakov in strel na gol, sem se poslužil štetja: ena, dva, tri, hop in šut. Kako sem bil presenečen drugi dan, ko sem prišel v službo in sem večkrat iz daljave slišal kolegov »en, dva, tri, šut«. Vsi smo vzeli to kot korektno šalo.

Moja zadnja premestitev v Ljubljano mi je omogočila, da nadaljujem delo pri Rokometni zvezi Slovenije, kjer sem delal v tekmovalni komisiji, bil disciplinski sodnik, skrbel za športno opremo reprezentanc, blagajniška opravila v sodniški in trenerski organizaciji... Z aktivnim delom sem končal leta 2007.

Častni član RK ARCONT RADGONA Boris Zupan

IMELI SMO TUDI ŽENSKO EKIPO

»Kaj če naredimo žensko ekipo in se prijavimo v ligo? Si za? Med seboj se pogovorite, pa mi javite, jaz pa sem pripravljen, da bom vaš trener.«

Nekako tako se je začelo v poletju pred dvaintridesetimi leti. Brane Klun, ki je bil »glavni« v moškem rokometu, je bil tisti, ki nas je takrat še »mladenke« zbral v žensko rokometno ekipo. In smo začele: Gordana Milušić, Silva Kocbek, Anka Zagorc, Irena Kovačič, Slavica Mlinarič, Majda Wolf, Tatjana Petek, Metka Irgolič, Tatjana Španbauer, Jožica

Cajnkari. Opravičujem se, če sem katero izpustila.

Bile smo različnih starosti, Silva in Anka s precejšnjimi rokometnimi izkušnjami, tudi Gordana je že nekaj igrala v ligi, ostale smo imele za sabo le šolska rokometna tekmovanja, ki pa jih v tistem času ni bilo tako malo.

Treningi so popestrili naše in Branetovo življenje. Z ženskami je križ, pravijo. Pa je res. Če smo že vse prišle na trening, je bil problem s tekmo. Včasih je bilo kar precej moledovanja in pregovarjanja, da nas je bilo dovolj. A to je bilo le na začetku.

Sonce, veter, dež, komarji, včasih že kar precejšen mraz, spolzka žoga premočena od dežja, vse to je spremljalo naše treninge in tekme. Takrat ni bilo pokritih igrišč, vse se je odvijala na asfaltnem igrišču na Športnem centru. Odrgnjene roke in noge nam je oskrbela gospa Milica Pelc, ki je našla vedno prijazno besedo, tako da smo pozabile na bolečino.

Srečni smo bili, ko se je naredila razsvetljava ob igrišču in ko smo dobile klubske trenirke in copate.

»Oča« - Tone Pevec, Ivek Štrakl, Brane, Silva in Goca so bili tudi glavni prevozniki na prve tekme. Ivekova Diana je včasih ob našem gromkem smehu kar z muko sopihala po novi hitri cesti proti Velenju, kjer je bila že pokrita Rdeča hala - pojem razkošja, v Gocini stoenki pa se je glasno poslušala in zraven pela pesem Prva je ljubav došla tiha neznana sama...

Velika Polana, Ptuj, Sevnica, Brežice, Ravne na Koroškem, Vuzenica, Velenje, Branik, Šmartno ob Paki..., pa tekma s Cerknim, za uvrstitev v prvo slovensko ligo. Spomini, ki ti ostanejo.

Med tem se nam pridružijo še mlajše igralka: Milena Vrabelj, Metka Budja, Sabina Kumer, Jasmina Mauko...

Med ligaškimi tekmami pa nepozabni trenutki in tekme na Festivalu bratsva in enotnosti v Subotici, turnirji v Veliki Polani, pa Bruck an der Mur, pomoč igralkam Branika na turnirjih v Avstriji – Graz in Madžarska - Szombathely.

Trenerja Braneta zamenja legendarni Tone Pevec, ekipa se pomladi, sama sem zaradi poškodbe roke -zloma in študija v »bolniški«.

Dekleta se trudijo, njihovi rezultati so dobri, med njimi se spletajo prijateljske vezi, kot so se pred leti med nami, krmilo si podajajo Brane Klun, Tone Pevec in Ivek Štrakl, večer problem pa je denar.

Ženski rokomet v Gornji Radgoni se je pričel v sezoni 1967/68 z močno 19 člansko ekipo. 1970/71 ta ekipa zaključila, 1977/78 prične naša, ki se čez nekaj let zamenja z mlajšimi in z manjšimi »odmori« dokončno konča igrati v letih 1990/91 z enajstimi igralkami.

Kot učiteljica športne vzgoje se večkrat sprašujem, zakaj ni zanimanja za rokomet med dekleti. Že nekaj let na šoli, kljub motivaciji, nimamo dekliške ekipe. Tudi kot nekdanja igralka bi bila zelo vesela, če bi bila zagnanost za to igro tudi danes in bi lahko svoje rokometno znanje in izkušnje prenašala na mladi rod, ne samo pri rednih urah športne vzgoje, ampak tudi v sklopu razširjenega programa. Morda pa bo dekliški – ženski rokomet zopet zaživel čez leta, ko bo ob šoli prenovljena telovadnica, seveda z roko v roki: klub in šola kot skupna gonilna sila. Upanje ostaja!

Ob visokem jubileju čestitke vsem, ki ste kakorkoli povezani z rokometom in RK ARCONT RADGONA, še zlasti Vam, ki vztrajate v klubu že desetletja in desetletja!

Nekdanja igralka Jožica Zih

OB JUBILEJU RADGONSKEGA ROKOMETA - SKOZI MOJE OČI

Letos praznujemo 50 let delovanja rokometnega kluba v Gornji Radgoni. To je obdobje, ki je v veliki meri obeležilo radgonski šport. Rokomet, nogomet in košarka so športi z žogo, ki so vzgojili veliko kvalitetnih športnikov. Pomembno vlogo v tekmovalnem športu pa so imeli še namizni tenis, strelstvo in karate.

Učitelj telesne vzgoje, Franc Strgar, je pričel že v letu 1956 uvajati v šolsko telesno vzgojo tudi rokomet. Njegova zasluga je bila, da se je pri šoli na

grajskem hribu zgradilo prvo igrišče v velikosti 16 x 38 m. Kasneje je vrsto let uspešno vodil šolske ekipe na tekmovanjih v občini in regiji. Pri tem mu je pomagala njegova sodelavka, Irena Pevec.

V Gornjo Radgono je leta 1959 prišel na svoje novo delovno mesto vodnik JLA, Boris Zupan. Boris je spoznal rokometno igro že leta 1952. Postal je velik ljubitelj in poznavalec rokometne igre. Tako je že isto leto (1959) organiziral občinsko rokometno ligo v Gornji Radgoni. V tej ligi prvič zasledimo rokometno ekipo društva PARTIZAN. Boris je postal kasneje tudi častni član društva.

V obdobju od takrat pa do danes se je zvrstilo mnogo rokometnih generacij. Vsaka je pustila pomemben delež v razvoju našega kluba. Posebej pa moramo omeniti, da je v radgonskem rokometu posebno mesto namenjeno tudi ženskemu rokometu, ki ga je zelo uspešno vodil Tone Pevec - oča. Tudi Tone Pevec je postal častni član društva. V tem obdobju sta pomembno vlogo v društvu odigrala tudi Milica in Viktor Pelc. Posebno mesto v klubu pa si zasluži tudi naš nekdanji odlični vratar Matej Klopčič, po katerem nosi naziv tudi naš tradicionalni rokometni turnir. Dolga leta so na turnirju igrali le veterani. V zadnjih letih pa je to turnir članskih ekip. Pred finalno tekmo pa se še sreča naša ekipa veteranov z izbranim nasprotnikom. Kasneje se je zvrstilo še več aktivnih sodelavcev. Med njimi moram omeniti dolgoletnega igralca in kasneje dolgoletnega predsednika kluba, Benko Zvonka. V zadnjem času pa je veliko dela prevzel tudi

Niko Klun, dolgoletni igralec, trener in zapisovalec klubskih biltenov. Zelo pomembno vlogo ima Peter Trbuc. Peter je zaslužen, da se na OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici sistematično vzgaja mlade rokometaše in rokometašice. Tam je naša glavna baza mladih perspektivnih rokometašev. Njegovo dolgoletno delo z mlajšimi selekcijami v klubu je zagotovilo, da se v članski ekipi pojavljajo predvsem doma vzgojeni igralci.

Ne smem pa pozabiti omeniti tudi našega neumornega delavca Franca Jeklarja. Njegova prisotnost na treningih in tekmah vseh selekcij je za vse nas neprecenljive vrednosti.

Sam sem pričel igrati rokolet v osnovni šoli. Leta 1963 pa sem postal član ekipe TVD PARTIZAN Gornja Radgona. Od takrat pa do danes sem aktiven član našega društva. Svojo igralsko kariero sem nadaljeval kot igralec- trener, nato samo kot trener in v nadaljevanju kot tajnik kluba. Kot igralec sem kot levičar predstavljal veliko nevarnost za nasprotno vratarje. Bil sem vrsto let najboljši strelec v pomurski, štajerski in slovenski ligi. Posebej mi ostaja v spominu obdobje med leti 1971 – 1974, ko je naša generacija dosegla največji uspeh kluba z igranjem v 1. slovenski rokometni ligi. Bili smo homogena ekipa in smo marsikaterega nasprotnika presenetili z odlično igro. V teh treh sezonah smo nastopali v naslednji postavi:

Slavko Dokl, Franc Fajfar, Hinko Hladen, Vinko Ivanek, Zvonko Klemenčič, Brane Klun, Janko Klun, Marjan Klopčič, Marjan Kovačič, Jože Kuzmič, Marjan Neuvirt, Mirko Njivar, Milan Podhostnik, Vito Ravnikar, Andrej Frangež, Tomaž Frangež, Tonček Mlakar, Ivo Roškar, Miha Strah, Marjan Mulec, Stanko Štefanec, Boris Pučko, Boško Rauter in Jože Topolovec.

V zadnjih letih smo veliko pozornost posvetili vzgoji mladih rokometašev. Tako smo iz lastnih vrst izšolali trenerje rokometu. Licenco za trenerje imajo Peter Trbuc, Niko Klun, Luka Klun, Marko Pintarič, Borut Vereš, Zvonko Benko in Brane Klun. Pri mini rokometu pa še pomagata Sašo Rauter v Gornji Radgoni in Rajko Dežman v Svetem Juriju ob Ščavnici.

S tem smo zagotovili strokovno delo z mladimi rokometaši. Novo vodstvo, s predsednikom Kondradom Niderl na čelu, si je zadalo za cilj uvrstitev članske ekipe v 1.B državno rokometno ligo.

Tajnik RK ARCONT RADGONA, dolgoletni igralec in trener Brane Klun, prof.

BIL SEM PREDSEDNIK RK ARCONT RADGONA 1998 – 2008

Pri vsakem delu velja, da je toliko bolj uspešno, kolikor bolj so vidni rezultati dela.

Opravljen je bilo veliko dela. Delo je temeljilo na amaterski bazi in na ustvarjanju lastnega igralskega kadra na območju Pomurja, sedanje in bivše skupne občine, na ustvarjanju stabilne članske ekipe, delu z mlajšimi

selekcijami...

Včasih te trmoglavost, ponos in pripadnost športni panogi pripeljejo daleč. Drugič pa zaradi naštetih lastnosti hitro ponikneš med poražence.

Vodenje in urejanje kluba je bilo podobno nenehnemu bojevanju za obstoj rokometu v tem prostoru. Vsaka zmaga me je neizmerno osrečevala, izničila je težave in dajala zmagovalne občutke. Trmoglavil sem zaradi ponosa, da doživimo čim manj porazov na igrišču kot izven njega, s predanostjo in hotenjem sem pripadal klubu.

Spominjam se prehojene poti...

Spominjam se prijateljskih vezi, ki so bile ustvarjene med menoj, igralci in vsemi tistimi člani, ki so delovali v klubu...

Spominjam se naših zvestih navijačev, ki so nam vseskozi stali ob strani in delili veselje ob zmagah, žalost ob porazih....

Spominjam se tradicionalnih srečanj ob koncu sezone, noveletnih srečanj, na katerih smo optimistično napovedovali težke čase...

Spominjam se sestankov predsedstva, kjer smo načrtovali delovanje kluba, se soočali s problemi, prevelikimi željami za uspehom, prilagajali realnemu stanju gospodarstva na našem prostoru, vse z namenom, da klub čim bolj uspešno deluje, tekmuje in predstavlja tiste, ki so nam pomagali bodisi finančno, moralno ali materialno...

Spominjam se pohval in zahval na račun uspešnega delovanja RK ARCONT RADGONA, izrečenih ob praznovanju 40. letnice, zaslužnih športnih delavcev Irene Pevec in Toneta Pevca, kateremu je bil podeljen naziv častnega člana RK ARCONT RADGONA...

Spominjam se tradicionalnih veteranskih turnirjev, ki smo jih organizirali v spomin na Mateja Klopčiča, obiska grobov igralcev, športnih delavcev, ki so nas prehitro zapustili: Matej Klopčič, Jože Topolovec, Andrej Beltran, Marjan Klopčič, Janko Krempl, Irena Pevec, Tone Pevec...

Spominjam se težav delovanja ŠZ, prenosa, vodenja in razvoja športa v občinsko upravo...

Spominjam se, kako so se v naši neposredni soseščini gradile športne dvorane, samo mesto Radgona je ostajala brez, za nas osnovnih pogojev delovanja kluba – dvorane; pa vendarle smo ostajali in nadaljevali...

Od začetkov igranja rokometu in ustanovitve kluba do 50 let je nedvomno visok jubilej, pomemben predvsem zaradi nalog, s katerimi se je klub uspešno spopadal v minulem obdobju. Trdim, da se v našem mestu in klubu rokomet igra predvsem s srcem. Za vedno pa ostaja v meni dolgoletna želja, da se uvrstimo v višji rang tekmovanja in igranja v lastni dvorani.

Danes je to lep spomin na obdobje, ko je RK ARCONT RADGONA soustvarjal kamenčke v mozaiku športa v občini Gornja Radgona.

In na srečo vzdržal vse do današnjih dni.

Iskrene čestitke.

Dolgoletni predsednik RK ARCONT RADGONA, dolgoletni igralec in trener Zvone Benko

MOJA ROKOMETNA ZGODBA

Kje se pravzaprav ta zgodba začne? Teško je zelo točno določiti datum, saj ga pravzaprav ni. Mogoče v petem razredu osnovne šole, se pravi leta 1983. Zakaj mi pride to najprej na misel? Zato, ker se je takrat moj razred kot športno zelo perspektiven, uvrstil v finale šolskega prvenstva v rokometu, kar je bilo prejšnja leta skoraj nemogoče, da bi

nekdo iz petega razreda krojil vrh šolskega rokometnega tekmovanja. Verjetno sedaj vsi, ki berete te vrstice, pričakujete, da se bom pohvalil, koliko golov sem dal, a vas moram razočarati! Nobenega gola, niti strela na gol ni bilo z moje strani. Razlaga je zelo enostavna. Ni me bilo v ekipi. Vem, da se sedaj sprašujete, kaj pa ima potem to z začetkom moje rokometne poti? Pa ima in to verjetno odločilno. Ne morem vam opisati, kako se počuti deček, ki je nor na šport, pa v razredu ocenijo, da ni dovolj dober za razredno ekipo. Ja, res, to tekmo sem si samo ogledal, vendar se je v meni nekaj premaknilo. To ni bila jeza na moje sošolce, na učitelja telovadbe, ki so ocenili, da sem preslab, predroben, premajhen,... ampak, rekel sem si: »Peter, zdaj pa začni trenirati, nabavi si žogo!« In tako se je začelo: prijavil sem se k rokometnemu krožku, pri gospodu Rajku Dežmanu, našem učitelju telovadbe, doma sem metal žogo v steno, postavil gol, kjer mi je moral brat Rado braniti moje strele.

In tako se je začela moja rokometna kariera.

V šestem razredu sem se uvrstil v razredno ekipo, v sedmem v šolsko. Še dobro se spominjam mojega prvega tekmovanja. Verjetno sem šel na to tekmovanje samo zato, ker sem pač redno hodil na treninge, saj nisem nobenega izpustil. Tekmovanje je potekalo na Kapeli, jaz sem seveda naprej bil deseta rezerva in potem, ko smo proti Radencem zaostajali že za 6 golov in je tudi že učitelj Rajko obupal, je v drugem polčasu rekel: »Trbuc, greš notri!« Kaj se je potem zgodilo? Mali čudež, saj smo tekmo zmagali in jaz sem pri tem prispeval sedem golov. Ja, lep začetek in od tukaj naprej sem postal, lahko rečem, pravi rokometiš, ki je znal dati gole. Še danes se sprašujem, po kom sem dobil ta instinkt. Verjetno po mami, ki je

želela postati učiteljica telovadbe, medtem ko sem temperament dobil po očetu, čeprav pa je res, da imam preveč prstov na rokah, če povem, kolikokrat sem manjkal na treningu v vsej svoji karieri. Mogoče pa se je v tem skrivala moja moč! Večkrat se sprašujem, kako naj to dopovem tem mladim fantom, ki jih sedaj treniram, da samo trening in še enkrat trening prinaša rezultate.

Potem me je pot zanesla v šolo v Maribor, to je bila, kar se tiče moje rokometne poti, pravzaprav sreča, saj me je imel telovadbo zdajšnji trener RK Trima Trebnje, gospod Marko Šibila, ki me je povabil, naj treniram pri mariborskem Braniku. Tukaj sem ostal tri leta, moj trener pa je bil Bill Lazarev, ki je v treh letih naredil iz nas prave rokometne in kar še je bolj pomembno, ljudi, ki so bili pravi prijatelji. Tudi rezultati so bili temu primerni. Prvo leto smo bili zadnji, drugo leto na sredini in tretje leto na vrhu mladinske slovenske lige. V dresu Branika sem potem dočkal tudi prvo člansko tekmo. To je bilo 1988 leta. Potem pa se je zgodilo nekaj, kar je gotovo preprečilo, da nisem odigral tekem v prvi ligi, saj je prišlo do razpada članske ekipe Branika, ki se je takrat uvrstila v prvo slovensko ligo.

Mene je pot potem spet zanesla v domači kraj, kjer sem pomagal ustanoviti rokometno sekcijo pri takratnem športnem društvu. Članska ekipa je tako dve leti nastopala v pomurski ligi. Moram reči, da je bilo to zelo lepo obdobje, posebej tekme v Svetem Juriju ob Ščavnici so bile zelo dobro obiskane in vzdušje na njih zelo dobro.

Zatem je sledilo služenje vojaškega roka, pa razpad Jugoslavije in ko se je stanje umirilo, se je moja rokometna zgodba nadaljevala v Gornji Radgoni, kjer sem preživel svetle trenutke kluba, ko je klub imel dve članski ekipi in so igrali zanj celo tujci, kakor tudi čase, ko je bil klub pred razpadom in sem bil trener ter igralec obenem. Toda, če pogledam prehojeno rokometno pot, je bilo zelo lepo.

Najlepše je bilo takrat, ko sem igral nekaj časa za drugo ekipo, v kateri smo bili sami mladi in nas je vodil trener Mišo Praljak, danes trener RK Alples iz Železnikov. Bil je izreden trener, motivator, ki je znal dečke motivirati, da smo kar leteli po igrišču. Zelo v redu pa je bilo še tudi potem, ko nas je prevzel Jožef Benko, saj smo bili prava klapa tako na igrišču, kakor tudi izven igrišča in smo v dveh letih postali ekipa, ki se je borila za sam vrh druge državne rokometne lige.

In potem se moja igrska rokometna kariera hitro zaključila, še sam ne vem, zakaj je bilo temu tako, saj sem imel željo še nekaj let igrati. Ampak nič hudega, saj se je s tem začela zgodba enega drugega rokometnega kluba.

To pa je že druga zgodba. Kakor tudi moja trenerska zgodba, ki je tekla skoraj ves čas z mojo igrsko. Pa o njej več mogoče ob 60. letnici kluba!

Na koncu bi se rad zahvalil vsem, ki ste bili z mano kakorkoli povezani v RK ARCONT RADGONA, bodisi kot igralci, funkcionarji, trenerji in navijači, saj mi ni žal niti za eno sekundo, ki sem jo preživel z vami in me na moje skoraj 20 let dolgo delovanje v klubu vežejo sami lepi trenutki, ki jih ne bi za nič na svetu zamenjal.

Dolgoletni igralec in trener RK ARCONT RADGONA Peter Trbuc

ROKOMET – PRIJATELJSTVO ZA VEDNO

Rokomet – od osnovne šole stalnica mojega življenja... V življenju se je marsikaj obračalo: dnevi, tedni, meseci, leta, kraji šolanja, s tem tudi prijatelji, kolegi, znanci ... ljudje ob meni ... a vse do danes je ostala le ena stalnica poleg družine – ROKOMET.

Radgonski rokomet ... ja, že več kot polovico mojega življenja...

Najprej kot igralec pri kadetih, ne najbolj talentiran, priznam, a zagotovo med najvztrajnejšimi. Na položaju krožnega napadalca in/ali desnega krila, po potrebi pa karkoli je bilo pač treba ... pri mlajših selekcijah je bil naš največji uspeh polfinale Slovenije, kjer smo proti Trbovljam sicer z »evropotezo« povedli 1:0, ... končen rezultat seveda ni pomemben ... glavno, da smo povedli in se borili do zadnjega sodnikovega žvižga. Preskok v člane ... težak, zelo težak ..., treningi brez igranih tekem, vstop v igro v 60. minuti, pri tem, ko je bil rezultat odločen že po petnajstih minutah igre... ni bilo lahko... misel na opustitev vsega skupaj, vse je počasi izgubljalo smisel, kaj mi je tega treba ... mnogi so obupali in odšli, njihova legitimna pravica, nič

nis(m)o imeli od tega ... razmišljanje povprečnega najstnika ... veliko jih je takrat zmanjkalo, enostavno niso dojeli, da rokomet ni bil le tratenje časa, potenje brez razloga, brezsmiselni udarci, poškodbe ... ne... radgonski rokomet je vedno pomenil (vsaj meni) prijateljstvo, družbo, v kateri si se počutil domače, pravzaprav smo skoraj družina. Trije, štirje ali celo pet treningov in tekma (v Izoli, Kranju ali Železnikih ...) na teden poveže ljudi. Tu in prav pri tem so se stkala tudi prava prijateljstva, ki držijo že od začetkov mojega ukvarjanja s tem športom ...

»Vrhunec« kariere ... nov trener ... nova možnost ... zdaj se je potrebno dokazati ... pokaži vsem, ki so te vsa leta ... in uspelo je ... ni bilo več vprašanje, če igram in kdaj vstopim v igro, ne vprašanje je bilo, koliko golov dam, koliko sedemmetrovk priigram, koliko prostora naredim soigralcu ... samozavest po vsaki tekmi samo raste, močan sem, zavedam se vsega, kar sem vložil ... uspešen tudi izven igrišča, »USPEH« naenkrat postane tvoje drugo ime ... ja, ua... tudi punce padajo na (samozavestne) športnike ... in potem ...

...konec moje tekmovalne poti ... krut, boleč, zelo boleč, dobesedno ... poškodba, ja, tudi to je del rokometu ... ko prekolneš vse, kar je povezano s tem športom, pol leta rehabilitacije ... groza ... zato pravi športnik nikoli, ampak res nikoli, nikomur ne privoščiti ali celo želi nobene poškodbe ... ampak ...

Brez rokometu spet ni šlo dalje ... trenerska doba ... poglavje za sebe, za začetek, proti logiki športa, trener članov in pa še mlajših dečkov. Prejšnje leto kot soigralec, po novem trener, brez izkušenj, brez pravega znanja, trudil sem se, poskušal z vsemi prijemi iz literature, s psihologijo, pedagogiko, andragogiko, sociologijo in še kako vedo poleg »rokometne znanosti«. Prvo leto je bilo relativno uspešno, drugo več ne, preveč je bilo vsega. Trije treningi z mlajšimi dečki, štirje s člani in za dodatek še dve tekmi za vikend ... brez podpore ni šlo več, ostal sem z mlajšimi selekcijami, uspešno, polfinalna skupina ter končno 11. mesto v državi – USPEH.

Prihodnost ... kot kaže, še kar naprej rokomet ... zastavljen projekt se mora izvesti ... z mlajšimi je potrebno delati že prej, ne komaj, ko se začne tekmovalni rokomet ... to želim in hočem izvesti. Tekmovalni del bo spet naporen, upajmo, da bo uspešen. Kaj pomeni uspešen? Ne to, da je ekipa 1., 2., ali 10. v državi, ne, to ne more in ne sme biti cilj pri mlajših selekcijah, cilji tukaj morajo biti usmerjeni v otroka, pomagati s športom razviti osebnost, mu vcepiti

vztrajnost, pozitiven odnos do navora in konec koncev, naučiti ga, da ni edini na svetu, da ga obkrožajo ljudje, s katerimi hoče in si želi sodelovati ... to so PRIJATELJI .

Dolgoletni igralec in trener RK ARCONT RADGONA Marko Pintarič

PO DRUŽINSKIH STOPINJAH...

Za rokomet me je navdušil oče, ki je bil tudi moj prvi trener. Še vedno se spominim prvega izbirnega treninga na igrišču za OŠ Gornja Radgona. To je bilo leta 1986, ko sem obiskoval 3. razred osnovne šole. Od takrat pa vse do danes je rokomet močno zaznamoval moje življenje.

Bili smo dobra družba, ki je z veseljem trenirala in predvsem igrala tekme, s takrat še številnimi ekipami po Pomurju. Hkrati smo na »stadionu« navijali za člansko ekipo in občudovali veterane številnih slovenskih klubov na vsakoletnem Klopčičevem memorialu.

Po igranju v mlajših kategorijah sem v sezoni 1992/93 prvič zaigral v članski B ekipi. Takrat smo imeli toliko igralcev, da smo sestavili tudi B ekipo, v kateri smo mlajši nabirali prepotrebne izkušnje. V tej in naslednji sezoni mi je bilo v veliko čast, da sem lahko treniral in igral z igralci, za katere sem še pred par leti glasno navijal ob igrišču. V sezoni 1993/94 sem bil kot 15-letni kadet 3. strelec članske ekipe. Iz te sezone mi je v spominu ostala pokalna tekma. Na prvi tekmi v Radencih smo presenetljivo premagali prvoligaško ekipo iz Ribnice. Takrat so bili Ribničani prisotni v vseh medijih, saj so malo pred našo tekmo v prvenstvu senzacionalno premagali Celje, kar je bil eden prvih, če ne celo prvi poraz Celjanov v samostojni Sloveniji.

Ob igranju sem se počasi začel ukvarjati tudi s treniranjem mlajših igralcev. Prve trenerske izkušnje sem nabiral kot pomočnik Petru Trbucu, ki je takrat vzgajal nove rodove naših rokometišev. Postopoma sem začel tudi samostojno prevzemati svoje selekcije in ponovno redno trenirati učence iz OŠ Gornja Radgona, kjer je bilo po

moji generaciji vse bolj kot ne improvizirano. Takrat smo v klubu začeli bolje delati z zelo mladimi igralci, ki so nastopali v mini rokometu. Spomnim se, ko sem jih spremljal na velikem turnirju v mini rokometu, ki je bil v Celju, predvsem njihovega navdušenja, ko jim je priznanja podeljeval Aleš Pajovič. V tem obdobju sem se srečal tudi s popolnoma novim spoznanjem, da sem tudi sam vzornik mlajšim igralcem. Izvedel sem, da so starši morali sinu kupiti modro trenirko, ker je on želel imeti takšno, kot sem imel jaz klubsko. Seveda nisem vedel, kako naj reagiram, saj sem si kot vzornika vedno predstavljal vrhunškega igralca, ki ga lahko vidiš le na televiziji.

V obdobju, ko sem začel prenašati svoje rokometno znanje na mlajše, sem doživljal tudi vrhunec igralske kariere. Po razpadu vseh prekmurskih klubov, so v naš klub prišli nekateri novi igralci in trener. Tako smo sestavili zelo močno ekipo, ki ji je skoraj uspela uvrstitev v 1.B državno ligo. Žal smo štiri kroge pred koncem sezone v Apačah proti neposrednemu tekmecu za napredovanje, Mokercu iz Iga, izgubili za zadetek. Še vedno se sprašujemo, kaj bi bilo, če bi tisti strel zadel vrata...

Julija 2002 smo se udeležili turnirja v Nemčiji, kamor smo odšli na povabilo kluba iz Helmsheima, občine, ki se je kasneje pobratila z našo. Posebnost turnirja je bila, da smo tekme igrali na travi. Uspeli smo zmagati v članski kategoriji, za kar smo celo prejeli denarno nagrado. Celotni vikend mi bo za vedno ostal v lepem spominu, kakor tudi naslednje leto, ko smo mi gostili prijatelje iz Nemčije in jim vrnili gostoljubje, ki so nam ga nudili pri njih.

Prav ob vrhuncu kariere sem doživel tudi največji šok: začele so se moje težave z alergijo. Imam namreč alergijo na smolo, ki jo v rokometu uporabljamo za boljši oprijem žoge. Zdravniki so mi odsvetovali nadaljnje ukvarjanje z rokometom, vendar se s tem nisem mogel sprijazniti. Iskal sem različne možnosti, kako rešiti to težavo, saj zdravila za to na žalost ni. Še najbolj so se obnesle bombažne rokavice, ki sem si jih predelal tako, da sem jih na dlani malo izrezal in okrog prstov ter zapestja oblepil s trakom, da mi pri metu niso zdrsnile z roke. Seveda z rokavicami občutki ob metu niso bili več enaki, podaje in meti pa veliko manj natančni. Ob tem sem bil deležen številnih začudenih pogledov in vprašanj nasprotnih igralcev in gledalcev. Dva igralca nasprotnne ekipe sta enkrat tudi stavila, zakaj imam to rokavico, eden je celo pravilno uganil. A volja

do rokometu me ni minila in s temi rokavicami sem igral še kar nekaj let. Sredi sezone 2006/07 je članska ekipa ostala brez trenerja in padla je odločitev, da po 20 letih aktivnega igranja zaključim kariero ter prevzamem treniranje članske ekipe.

Kot trener sem vodil vse možne selekcije v klubu, od najmlajših igralcev mini rokometu, mlajših in starejših dečkov, kadetov vse do članov. Težko bi rekel, s katerimi je bilo najlažje oziroma najtežje, saj se delo z njimi popolnoma razlikuje. Mlajše je potrebno predvsem navdušiti za rokomet in jih naučiti osnov. Srednji so željni novega znanja, še posebej so veseli, če jih naučiš kakšno novo »finto«. Pri članih je več poudarka na taktiki in razmišljanju v sami igri. Morda mi bolj leži delo z mladimi, saj sem to počel večino trenerske kariere.

Mislil, da sem se z vsemi ekipami, ki sem jih vodil, vedno dobro razumel. Skupaj smo doživeli veliko lepih trenutkov, prepotovali celo Slovenijo, igrali v različnih dvoranah, se udeležili rokometne šole v Izoli in dneva slovenskega rokometu v Ilirski Bistrici ter še veliko drugih lepih stvari.

Če se za konec ozrem na mojo rokometno življenje, lahko ugotovim, da je ostala še ena neizpolnjena želja: odigrati tekmo v športni dvorani v Gornji Radgoni. Upam, da se bo ta želja kdaj v prihodnosti vendarle uresničila.

Dolgoletni igralec in trener RK ARCONT RADGONA Niko Klun

ZANIMIVOSTI IZ PETDESETLETNE ZGODOVINE ROKOMETA V GORNJI RADGONI

ALI VESTE:

- da je predhodnica današnjega pomurskega rokometna igra, ki se imenuje hazena. To je rokomet, ki je prišel k nam iz Češkoslovaške, že v dvajsetih letih 20. stoletja pa je bil razvit v Murski Soboti. Bil je ženska igra;
- po drugi svetovni vojni se je pojavila nova športna panoga – veliki rokomet. Te igre so se lotili dijaki soboške gimnazije, ki so prvo tekmo odigrali leta 1946 s ptujskimi gimnazijci;
- med Pomurci pa veliki rokomet ni zaživel, saj ni bilo ustreznih igrišč, pa tudi ne trenerjev. Privlačnejši je bil mali rokomet: leta 1957 je bilo v Murski Soboti organizirano prvo pomursko rokometno prvenstvo za člane, na katerem je sodelovalo pet ekip;
- v letu 1958 so v Pomurju organizirali prvo pomursko prvenstvo za pionirje in pionirke. Vrstni red pri pionirjih je bil naslednji:
 1. Šolski aktiv gimnazije Murska Sobota
 2. Beltinci
 3. Radgona
 4. Veržej
 5. Lendava

Pri pionirkah pa je bilo takole:

1. Športni aktiv gimnazije Murska Sobota
2. Radgona
3. Beltinci
4. Lendava

Najboljša strelka je bila Vicmanova (Radgona).

- da je bilo v letu 1961v Pomurju registriranih že 500 rokometašev in rokometašic, 30 rokometnih vaditeljev in 15 rokometnih sodnikov;
- da je bil Brane Klun v sezoni 1964 / 65 s 115 goli najboljši strelec v štajerski rokometni ligi, prav tako v naslednji sezoni, ko je dal 111 golov;
- da je v sezoni 1966 / 67 postala prvak v moški rokometni ligi ekipa Radgone, pred Radenci in Lendavo. Najboljši strelec je bil Janko Klun s 12 goli;
- da je v štajerski ligi ekipa Radgone, v sezoni 1967 / 68, zasedla odlično četrto mesto, pa čeprav so prvo leto tekmovali v tej ligi. Najboljši strelec je spet bil Brane Klun, in to s kar 130 goli. Naslednje leto je bila Radgona že tretja, še leto pozneje pa že druga;
- v sezoni 1970 / 71 rokometaši Radgone prvič zmagajo v štajerski ligi in se uvrstijo v slovensko ligo, kjer v sezoni 1971 / 72 po prvem delu tekmovanja dosežejo četrto mesto, ob koncu sezone pa osmo;
- da začetki rokometna v radgonski šoli segajo v leto 1956. Takrat je Franc Strgar pričel uvajati v šolsko telesno vzgojo tudi rokomet in že dve leti kasneje je šolska ekipa sodelovala na 1. pomurskem prvenstvu pionirjev in pionirk. Tudi njegova sodelavka, Irena Pevec, je v veliki meri propagirala rokometno igro v osnovni šoli;
- leta 1959 je organiziral rokometno ligo v Gornji Radgoni vodnik JLA, Boris Zupan, ki je velik ljubitelj in poznavalec rokometne igre;
- leta 1965 zgradijo pri TVD Partizan Gornja Radgona novo asfaltno igrišče, kar pomeni ogromno vzpodbudo radgonskim rokometašem;

- da v sezoni 1967 / 68 prvič nastopa ženska ekipa Radgone v pomurski ligi. Med šestimi ekipami je osvojila tretje mesto. V pomurski ligi nastopajo še v tekmovalnih sezonah 67/68, 80/81, 82/83, 83/84, 85/86, 88/89, 89/90, 91/92;
- da je največje uspehe ženska ekipa dosegala v sezonah 1977/78, 78/79, 82/83 in 83/84, ko je nastopala v prvi slovenski ligi;
- da je ekipa moške ekipe od sezone 1984/85 redno nastopala v drugi republiški ligi. V sezoni 1993/94 je članska ekipa Radgone izpadla iz II. državne lige vzhod. V generaciji, ki je izpadla, je bila večina igralcev starih nad 30 let. V klubu je padla odločitev, da bo v III. državni ligi nastopila ekipa, ki jo tvorijo igralci kadetske ekipe in nekaj mlajših članov ekipe, ki je izpadla iz II. lige.
- Od sezone 1996/97 članska ekipa ponovno nastopa v II. državni ligi.

Vsi podatki so vzeti iz knjige Maučec Ferija: Hazena – rokomet: almanah pomurskega rokometu: 1924 – 1992. Ljubljana: založba M & M, 1992 in Biltena, ki je bil izdan ob 40-letnici kluba. Gornja Radgona: Miču tisk, 1999.

Ekipa iz leta 1959: pionirji radgonskega rokometu

Franc Banfi	Alojz Gorjak	Bertalanič
Mirko Banfi	Tonček Strajnsak	Tehnik
Herbert Vinkovič	Škrobar	

Ženska ekipa Radgone, ki je med šestimi ekipami v pomurski ligi v sezoni 1967/68 že v svojem prvem nastopu osvojila tretje mesto:

Anka Klopčič	Marija Dolamič	Milena Gorenčič
Gordana Milušič	Ruža Gomboc	Marta Jančar
Anka Lah	Vlasta Coklin	Borka Kočič
Vida Kuzmič	Milica Mulec	Dana Neuvirt
Mila Novak	Ida Rauter	Darja Rižner
Zvonka Slana	Nada Štelcer	Milica Topolovec
Štefka Turkli		

Ekipa iz leta 1970/71: prvaki štajerske in uvrstitev v republiško ligo:

Zvonko Klemenčič	Franc Fajfar	Marjan Mulec
Andrej Frangež	Matej Klopčič	Milan Podhostnik
Tomaž Frangež	Franc Klopčič	Jože Kuzmič
Brane Klun	Slavko Dokl	Milan Kuzmič
Janko Klun	Štefan Fartek	Marjan Neuvirt
Milan Klemenčič	Andrej Fišinger	Boris Pučko
Hinko Hladen	Mirko Njivar	Boško Rauter
Ivo Roškar	Vito Ravnikar	Miha Strah
Stanko Štefanec		

Ogrodje ekipe, ki je igrala v 80-ih in začetku 90-ih let prejšnjega stoletja:

Vlado Adam	Tomaž Benko	Saša Husar
Zvonko Benko	Drago Grah	Damjan Javernik
Dani Cajnkar	Janko Geder	Srečko Jurkovič
Darko Felkar	Davorin Holc	Boris Mauko
Sašo Fišinger	Matjaž Husar	Gregor Mauko
Peter Merčnik	Aleš Miljevič	Matjaž Perša
Bojan Srt	Bogdan Trnjek	Robert Žalodec

Ogrodje ekipe, ki je igrala v 90-ih letih prejšnjega stoletja:

Roman Bratkovič	Gabrijel Kepe	Zvonko Strah
Janez Fartek	Jožek Kocuvan	Gorazd Šic
Mitja Hojs	Rado Leskovar	Peter Trbuc
Niko Klun	Dejan Ravš	Simon Vajngerl
Marko Pintarič	Mitja Smolko	Simon Vučak
Boštjan Žinkovič	Darko Zorko	

Ekipe v sezoni 2008/09:

Luka Klun	Milan Klemenčič	Borut Mesarič
Darko Zorko	Matej Ivanek	Niko Valpatič
Borut Vereš	Aljaž Žunič	Primož Sukič
David Petraš	Štefan Kutoš	Tilen Prosenjak
Ivo Belec	Luka Kotnik	Martin Šijanec
Darko Buzeti	Denis Kunčič	Gregor Štefanec
Boštjan Žinkovič	Matej Žinkovič	

ZANIMIVEJŠE UVRSTITVE RK ARCONT RADGONA:

POMURSKA LIGA

- sezona 1962 / 63: 4. mesto
- sezona 1966 / 67: 1. mesto
- sezona 1979 / 80: 4. mesto
- sezona 1983 / 84: 3. mesto

ŠTAJERSKA ROKOMETNA LIGA

- sezona 1967 / 68: 4. mesto
- sezona 1968 / 69: 3. mesto
- sezona 1969 / 70: 2. mesto
- sezona 1970 / 71: 1. mesto

SLOVENSKA ROKOMETNA LIGA

- sezona 1971 / 72: 8. mesto
- sezona 1972 / 73: 7. mesto

2. DRŽAVNA LIGA – VZHOD

- sezona 1992 / 93: 6. mesto
- sezona 1998 / 99: 5. mesto
- sezona 1999 / 2000: 3. mesto

2. DRŽAVNA LIGA

- sezona 2002 / 03: 3. mesto
- sezona 2003 / 04: 6. mesto

Prvih 20 let

Občinska rokometna liga - G. Radgora

Št.	Moštva	Boravec		Iptotenot.	J.L.A.		Čresnjerci	Mejnik	Partizani	Kapela	Točk	Goli	Mesto
		1.	2.		3.	4.							
1.	Boravec	20:0	10:20	5:5	20:11	5:5	25:11	12:6	5:0	2	9	65:22	II
2.	Avto remont	3:13	10:20	5:9	5:1	5:9	2:1	4:6	9:9	1	3	31:45	2
3.	Garalzon	5:5	9:3	5:11	5:11	5:11	15:1	16:5	16:5	2	9	64:19	I
4.	J.L.A.	3:2	3:12	1:23	0:9	1:5	1:8	2:15	4:8	0	0	9:69	VI.
5.	Čresnjerci	0:9	6:12	3:3	6:4	1:2	1:7	0:7	2:5	0	6	42:43	V
6.	Mejnik	2:6	2:6	3:3	3:3	5:16	11:7	10:19	10:19	2	6	42:43	V
7.	Radgora	0:5	0:5	9:9	9:9	5:16	8:4	9:2	2:5	0	3	31:44	IV
8.	Osemetna sela	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9.	Kapela	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

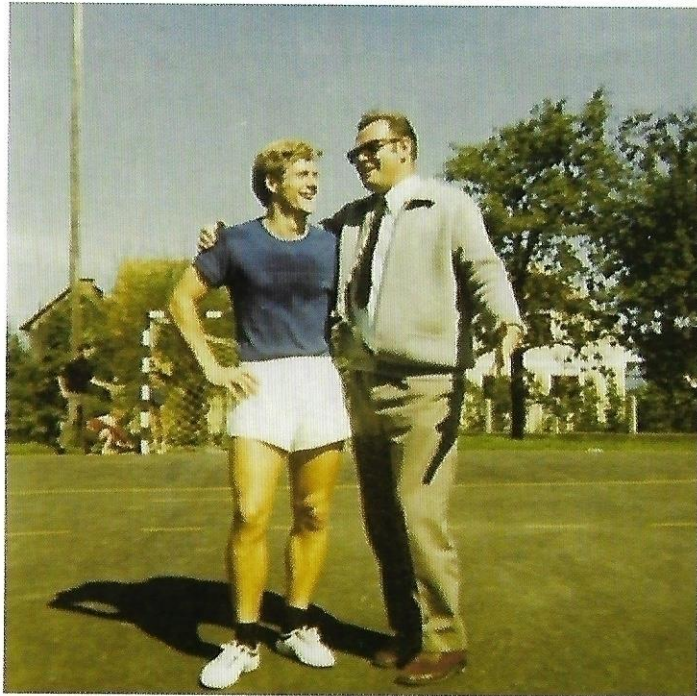
Sezona 1961/62

Stojijo: Boris Pučko, Stanko Štefanec, Ivo Štraki, Brane Klun, Zvonko Klemenčič, Jožek Topolovec, Tone Mlinarič – predsednik
Čepijo: Jožek Kuzmič, Matej Klopčič, Janko Klun, Marjan Kovačič, Bojan Srt

Priprave leta 1975 v Vidmu
Stojijo: Vito Ravnikar, Zvonko Klemenčič, Bojan Srt, Andrej Frangež, Marjan Jakopec, Tomaž Frangež, Franc Fajfar, Matej Klopčič
Čepijo: Tonček Mlakar, Bojan Orgolič, Janko Krempl, Zvonko Benko, Brane Klun, Marjan Mulec

Brane Klun in Tone Pevec

2. Ostpokal-Turnir
für Männermannschaften am 27. März 1971 in Weiz

HALLENHANDBALL

Teilnehmer :	Hauptbewerb :	Partizan Gornja Radgona	Jugoslawien
		Branik Maribor	Jugoslawien
		HC Oberglas - Bärenbach	Staatsliga
		GSV Modanüller (Pokalverteidiger)	Staatsliga
	Rahmenbewerb :	SV Kapfenberg	Landesliga
		UNION Leoben	1. Klasse
		MF Andritz	Landesliga
		ATUS Weiz	1. Klasse

Spielzeit : 2 mal 15 Minuten ohne Pause.

Wertung : Punkte, Tor Differenz, höhere Pluswertzahl.
Bei Gleichheit hat jede Mannschaft fünf 7-Meter durch fünf verschiedene Spieler in ununterbrochener Reihenfolge zu werfen, wobei die beginnende Mannschaft zu lösen ist. Die daraus mehr erzielten Tore bedeuten den Sieg. Bei Gleichheit Losentscheid.

Spielplan :

Uhrzeit	Gruppe	Mannschaften	Halbzeit	Endstand
14.00	R	ATUS Weiz - MF Andritz	0:3	7:12
14.33	H	GSV Modanüller - Branik Maribor	7:5	14:9
15.06	R	UNION Leoben - SV Kapfenberg	2:2	5:5
15.39	H	HC Oberglas - Partizan Gornja Radgona	7:8	14:18
16.12	R	ATUS Weiz - SV Kapfenberg	5:1	8:3
16.45	H	HC Oberglas - Branik Maribor	5:5	14:9
17.18	R	MF Andritz - UNION Leoben	6:4	14:9
17.51	H	GSV Modanüller - Partizan Gornja Radgona	11:7	13:13
18.24	R	ATUS Weiz - UNION Leoben	4:7	12:4
18.57	H	Partizan Gornja Radgona - Branik Maribor	7:5	16:15
19.30	R	SV Kapfenberg - MF Andritz	7:7	11:9
20.03	H	GSV Modanüller - HC Oberglas	7:3	10:11

Hauptbewerb	Radgona	Maribor	Oberglas	GSV	Tore	Punkte	Rang
Radgona	/	16:15	18:14	13:13	47:42	5	2
Maribor	15:16	/	9:14	9:14	33:44	0	4
Oberglas	14:18	14:9	/	11:13	39:45	2	3
GSV	13:13	14:9	18:11	/	45:33	5	1

Rahmenbewerb	Kapfenberg	Leoben	Andritz	Weiz	Tore	Punkte	Rang
Kapfenberg	/	5:5	11:9	3:8	19:22	3	3
Leoben	5:5	/	9:14	4:12	18:31	1	4
Andritz	9:11	14:9	/	12:7	35:27	4	1
Weiz	8:3	12:4	7:12	/	27:18	4	2

Turnierendstand :		Hauptbewerb		Rahmenbewerb	
1.	GSV MM	3	2 1 0	45:33	5
2.	Radgona	3	2 1 0	47:42	5
3.	HC Oberglas	3	1 0 2	39:45	2
4.	Branik	3	0 0 3	33:44	0
1.	MF Andritz	3	2 0 1	35:27	4
2.	Atus Weiz	3	2 0 1	27:18	4
3.	SV Kapfenberg	3	1 1 1	19:22	3
4.	UNION Leoben	3	0 1 2	18:31	1

Spiele
Siege
Unentschieden
Niederlagen

Tore
Punkte

Spiele
Siege
Unentschieden
Niederlagen

Tore

Brane Klun v akciji

Poletne priprave leta 1970 v Negovi

Festival bratstva in enotnosti v Nišu – Silva Zdravec-Kocbek v obrambi (v prvem planu)

Stojijo: Brane Klun – trener, Silva Kocbek, Anka Zagorc, Gordana Milošič, Tone Pevec – vodja ekipe.

Čepijo: Slavica Mlinarič, Tatjana Španbauer, Metka Budja, Jožica Cajnkar, Majda Wolf, Metka Irgolič.

Zapisnik rokometne tekme

Moštvo A RADGONA iz RADGONE Moštvo B LUDAR iz TRBOVELJ
 Vrsta tekme PREVENTIVNA spol in tekmovalna kategorija MOŠKI S. LIGA
 Igrano v RADGONI dne 26. V. 1974 1974 ob 10⁰⁰ uri
 Igrališče TUD PARTIZAN čas igre 2x30 minut
 Sodnik A GRAMC OGHA Naslov MARIBOR
 Sodnik B OGNAR Naslov MARIBOR
 Zapisnikar HOLC MARTIN Naslov RADGONA
 Delegat KOLARIČ DRAGUTIN Naslov RADGONA
 Zdravnik PELC MILICA Naslov RADGONA

MOSTVO A						MOSTVO B					
št. redn. igralce	PRIIMEK IN IME	št. igre	Opis minut-ur	ZADETKI		št. redn. igralce	PRIIMEK IN IME	št. igre	Opis minut-ur	ZADETKI	
				minuta	min					minuta	min
	KLOPČIČ T.	1					TRPIN	1			
	IVANEK	2		24	1		NEGLO	2		22:54	2
	KLOPČIČ M.	3		47	1		ŽUNK	3		25:16	3
	KUN B.	4		5:12, 20:30, 25:25, 25:58	12		BURJES	4		13:16, 20:52	6
	KADADAREVIČ	5		58			MEDVED	6		52	2
	KLEMENČIČ	6		8:11, 15:16, 23:3	8		BUTKOVIČ	7		7:37, 27:10, 27:37	4
	FRANGEŽA	7					ŠNEZ	9		20:11, 19	4
	DAVNIKAR	8		6:16	3		PEŠEC	12			
	FJAFAR	9		60	1						
	FRANGEŽ T.	10		15:12, 32:11, 22:53, 25:59	8						
	MLAKAR	11		80	1						
	ROSKAR	12									
SEDEMMETROVKE Zadelek - obraben						SEDEMMETROVKE Zadelek - obraben					
10/19/20						35/10/14/19					

Fodališanje igralnega časa

minut

Rezultat: 1:0, 2:0, 2:1, 2:2, 3:2, 3:3, 4:3, 5:3, 5:4, 6:4, 6:5, 7:5, 8:5, 8:6, 9:6, 10:6, 10:7, 11:7, 12:7, 13:7, 13:8, 14:8, 15:8, 15:9, 16:9, 16:10, 17:10, 16:10, 19:10, 19:11, 19:12, 19:13, 20:13, 20:14, 21:14, 21:15, 22:15, 22:16, 23:16, 23:17, 24:17, 25:17, 26:17, 26:18, 27:18, 27:19, 27:20, 28:20, 28:21, 28:22, 29:22, 29:23, 30:23, 31:23, 32:23, 32:24, 33:24, 34:24, 35:24

Zapisnik tekme 1. slovenske lige iz leta 1974

Drugih 20 let

Šolsko tekmovanje v Celju.

Stojijo: Dragica Holsedl, Joža Fajfar, Alenka Krajnc, Slavica Mlinarič, Cvetka, Slavica Sovec

Druga vrsta: Metka Budja, Tone Pevec - trener, Tatjana Petek, Metka Irgolič.

Sedijo: Irena Kovačič, Nina Ostan, Majda Wolf.

Sezona 1977/78

Stojijo: Brane Klun – trener, Majda Wolf, Slavica Mlinarič, Tone Pevec, Tatjana Petek, Silva Kocbek, Anka Zagorc. Čepijo: Marta Hamler, Metka Irgolič, Metka Budja, Tatjana Španbauer, Jožica Cajnkar.

Stojijo: Aleš Miljevič, Boris Žnidarič, Ivo Roškar, Boris Mauko, Matej Klopčič - trener
Čepijo: Sašo Husar, Janko Geder, Darko Felkar, Srečko Jurkovič

Priprave v Negovi, 19.-23.8.1987

Stojijo: Brane Klun – trener, Sašo Husar, Aleš Miljevič, Tomi Benko, Drago Grah, Robi Žalodec, Davorin Holc, Zvone Benko – trener

Čepijo: Gregor Mauko, Matjaž Husar, Goran Žižek, Marko Ivanek, Andrej Novak Dani Cajnkar

Podpis sponzorske pogodbe: 14.10.1998

Branko Kurbus, direktor ARCONT d.d. in Zvonko Benko, predsednik rokometnega kluba

Sezona 1998/99

Stojijo: Gorazd Šic, Marko Pintarič, Mitja Smolko, Simon Vučak, Zvonko Strah, Peter Trbuc, Jani Fartek, Damjan Javernik, Jožek Kocuvan, Zvonko Benko - predsednik

Čepijo: Darko Zorko, Mitja Hojs, Rado Leskovar, Simon Vajngerl, Gabrijel Kepe, Boštjan Žinkovič, Niko Klun

40 let rokometu v Gornji Radgoni

Boris Zupan – častni član kluba

Priznanja podeljujeta: Brane Klun – tajnik in Zvonko Benko – predsednik

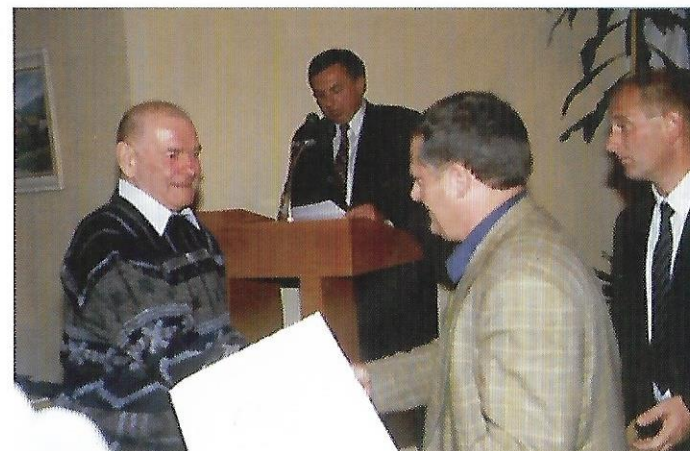
Franc Strgar – učitelj športne vzgoje, ki je pričel uvajati rokolet na osnovni šoli

Priznanja podeljujeta: Brane Klun – tajnik in Zvonko Benko – predsednik

Irena Pevec – učiteljica športne vzgoje na osnovni šoli

Priznanja podeljuje: Zvonko Benko – predsednik

Tone Pevec – oča, dolgoletni tehnični vodja moške in ženske ekipe ter trener ženske ekipe

Priznanja podeljuje: Brane Klun – tajnik

Memorial Mateja Klopčiča

Radgonski veterani na memorialu Mateja Klopčiča

Stojijo: Vito Ravnikar, Boško Rauter, Andrej Beltran, Hinko Hladen, Andrej Frangež, Tomaž Frangež, Stanko Štefanec, Franc Fajfar, Boris Pučko

Čepijo: Brane Klun, Marjan Mulec, Jožek Kuzmič, Ivan Roškar, Vinko Ivanek, Milan Kozar

Zadnjih 10 let

Turnir na travi v Helmsheimu v Nemčiji, kjer je ekipa RK ARCONT RADGONA osvojila 1. mesto

Sezona: 2003/2004

Stojijo: Brane Klun – sekretar, Jože Benko – trener, Mišo Bogdanovič – pomočnik, Darko Buzeti, Boštjan Žinkovič, David Petraš, Tomaž Merica, Kristjan Bogdanovič, Marko Pintarič, Zvonko Benko – predsednik

Čepijo: Niko Klun, Aleš Kolmanko, Borut Vereš, Dušan Kolmanko, Aleš Vereš, Luka Klun, Darko Zorko, Dušan Kocuvan – tehnični vodja

Razglasitev športnika Občine Gornja Radgona za leto 2004
Niko Klun, Marko Pintarič, Darko Zorko, Žiga Kocuvan
Ekipa RK ARCONT RADGONA – 2. mesto
Darko Zorko – športnik leta
Starejši dečki – perspektivna ekipa

Sezona 2006/07: Ekipi mini rokometu OŠ Gornja Radgona in OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

Sezona 2008/09: Tekma mlajših dečkov v dvorani Golovec v Celju

Sezona 2008/09

Članska ekipa

Stojijo zadaj: Milan Klemenčič, Aljaž Žunič, Darko Zorko, Matej Ivanek, Tilen Prosenjak, Matej Žinkovič

Sredina: Niderl Konrad – predsednik, Kutoš Štefan, Kunčič Denis, Darko Buzeti, David Petraš, Luka Kotnik, Franc Jeklar – vodja ekipe

Sedijo: Peter Trbuc - trener, Boštjan Žinkovič, Martin Šijanec, Luka Klun, Borut Vereš, Gregor Štefanec

Kadetska ekipa

Stojijo: Štefan Kutoš, Jani Kotnik, Matej Ivanek, Milan Klemenčič, Niko Valpatič, Tilen Prosenjak, Niko Klun – trener

Sedijo: Kristjan Kolarič, Benjamin Pučko, Matevž Žunič, Igor Petrovič, Damjan Šijanec, Gregor Štefanec

Starejši dečki A

Stojijo: Aleš Ferjan, Igor Petrovič, Damjan Šijanec, Matevž Žunič, Bogdan Kaučič, Niko Klun – trener

Sedijo: Kristjan Kolarič, Benjamin Pučko, Jure Kocbek, Klemen Žnidarič, David Ketiš

Mlajši dečki A

Stojijo: Jure Kocbek, David Ketiš, Klemen Žnidarič, Denis Zrinski, Denis Slavič, Denis Kolarič, Marko Pintarič – trener

Sedijo: Jernej Hrašovec, Blaž Kuzmič, Žan Valpatič, Žan Gregorec, Slekovec Primož, Jan Benko

Mlajši dečki B

Stojijo: Christoph Tratnjek, Denis Kolarič, Jan Benko, Marko Belec, Manuel Pučko, Blaž Kuzmič, Žan Gregorec, Denis Slavič, Luka Klun – trener
Sedijo: Jernej Hrašovec, Timotej Trstenjak, Žiga Hrašovec, Žan Valpatič, Timotej Zrinski, Alen Gradišnik, Boštjan Šijanec, Primož Slekovec

Radenci, 02.03.2009

Tekma RK ARCONT RADGONA: ŽENSKA REPREZENTANCA SLOVENIJE

VODSTVO RK ARCONT RADGONA V LETU 2009

Predsedstvo:

KONRAD NIDERL	predsednik
ZVONE BENKO	podpredsednik
BRANE KLUN	tajnik
DAVORIN HOLC	blagajnik
BRANKO KURBUS	član
SAŠO RAUTER	član
BREDA ŽUNIČ	član

Disciplinska komisija:

FRANC FAJFAR
FRANC JEKLAR
PINTARIČ MARKO

Nadzorna komisija:

VLADO ADAM
DUŠAN KOCUVAN
MILAN KUZMIČ

Trenerji z licenco:

BRANE KLUN
LUKA KLUN
NIKO KLUN
BORUT VEREŠ

ZVONE BENKO
MARKO PINTARIČ
PETER TRBUC

ZAHVALJUJEMO SE VSEM SPONZORJEM IN
DONATORJEM

GENERALNI SPONZOR ARCONT

ARCONT

alpos

TRANSPAK

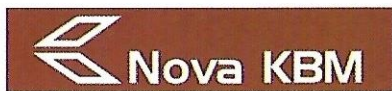

RADGONSKE GORICE
since 1852

OBČINA
SVETI JURIJ
OB ŠČAVNICI

AVTOBUSNI PREVOZI IN
TURISTIČNA AGENCIJA
DEJAN DVORŠAK S.P.

skupina
panvita
PANVITA, MESNA INDUSTRIJA
RADGONA d.d.
Ljutomerska cesta 28A, 9250 Gornja
Radgona

ERINOX d.o.o.

SIM RADENCI D.O.O.

AdriaticSlovenica
Zavod za študij in razvoj turizma in rekreacije

VAR
d.o.o.
GORNJA RADGONA,
SLOVENIJA

Buht nekakojnja
FotoTone

**VRHUNSKA
POROČNA FOTOGRAFIJA**

**UOKVIRJANJE
PO NAROČILU**

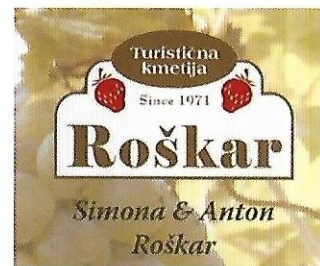
DA BODO VAŠE DRAGOCENOSTI
IN SPOMINI DOLGO IN S STILOM
KRASILI VAŠ DOM ALI PISARNO...

www.foto-tone.si
info@foto-tone.si

Naše poslovalnice:

PE Lenart: Trg osvobodilce 1, 2230 Lenart, Tel.: 02/72 90 280
PE Gornja Radgona: Cesta na stadion 1a, 9250 Gornja Radgona; Tel.: 02/56 48 490
PE Murska Sobota: Kocljeva 1a, 9000 Murska Sobota; Tel.: 02/53 48 700
PE Ptuj: Mirovniški trg 2, 2250 Ptuj; Tel.: 02/78 78 600

**POSEBNA ZAHVALA OBČINI GORNJA RADGONA,
ZA DOLGOLETNO SODELOVANJE**

**OBČINA
GORNJA RADGONA**

Bilten je ob 50-letnici RK ARCONT RADGONA izšel na slavnostni prireditvi .

Uredili so ga:

- Brane Klun
- Niko Klun
- Zvonko Benko
- Breda Žunič – lektoriranje

Fotografije: arhiv članov kluba

Naklada: 300 izvodov

Izvedba: FOTO TONE

Gornja Radgona, 11. 09. 2009

ROKOMETNI KLUB

ARCONT RADGONA